

wannemad, surmaks löid, kes hopis ram-
motumaks ning nõrgaks ollid läinud. Muist
wannad ei iggatsend ennestele parremat
mitte, sest et neile peagi weel kurjemad,
fui äkkilist ihho tapmist, tuli karta. Kui
ollid nenda iubba omma ello otsa pole sa-
nud, et ei jaksand ei suggugi ennam isse-
ennast toita, ja kui arro peast ni nõdraks
läinud, et ei sanud ühtegi targa nou noor-
tele ennam pakkuda, siis jäid keigest ab-
bist ja hallastusfest ilma, ja teadsid selgeste
ette, et piddid nälga surema. Se pär-
rast pallusid küi wahhest issegi, et neid
iärsko saaks tappetud.

Se mis selle hirmsa prugi jures rah-
wale pool teist wabbandusseks tulleb, se ei
olle muud, kui et ollid waesed pimmedad
paggana rahwas, kelle jurest wannudus
ei leidnud ennam au egga auustamist, ja
nisammoti wähe halledat meest teiste
kääst ennestele. Eks ei olnud siis nende
jures sesamma luggu nenda kui moismata

lomade ja metsa ellajatte jures, kes, kohhe
kui tuggewaks ja täis kaswand on sanud,
neid hopis mahha jätwad, kellest on sün-
dinud, ja keik kurja neile tewad. Seäl
siis kus innimesse lapsed alles meie päi-
wil nenda kui paggana rahwas ning lo-
jused omma lihhasse wannematte wasto
ennast ülesnäitwad, mis arwate küi, ehk
olleks seäl peagi parrem, kui lapsed omma
rammotumaks ja nõdraks arrolisseks läi-
nud isä ja emma enneminne mahha löök-
sid, kui et nende ello õhto waewa, mele-
haigusse ning ihho ja hinge wallo läbbi
kibbedaks tewad? — Oh mis halledat
kaebamissed on weel monnel kohhal, ka
ristiinnimeste hulgast, ellatand rahwa suust
nende armetuma laste pärrast kuulda!
Mis kibbedad silmapissarad jookswad
monnette jures nende ärrakuinud pallet
mõda sest, et lapsed ei sori neile ei leiwa
rasukest mitte rahhuga subhu pista, ja et
sedda leiwa rasukest ni nappisti jäggatakse,